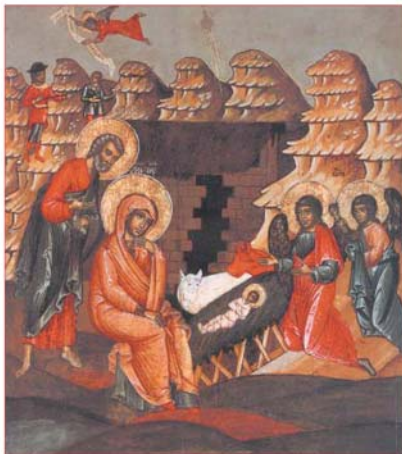

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

„Рождество Христово“.

Руска икона от първата половина на XVIII в.

Богородица
с новородения
Христос,
св. Йосиф и
св. св. Младенци ХристосКОГА СЕ Е РОДИЛ
МЛАДЕНЕЦЪТ

Трудно е да си представиш, че един от най-големите християнски празници, свързани с тържественост на Възкресение Христово, в първите векове не се е празнувало. Трудно е да си представиш, че първите християни не са възпоменавали

дени, в които е станало Рождането на Спасителя на човешкия род в плът. Но е било точно така. Обикновено християните не почитат рождението си дни така, както дени на християнство и в името си дим. С това те не казват, че не е толкова важно, че на света се е родил

оке един грешник, колкото рождането на човека и Христа при тайнството Кръщение, славеното на несесонни дни покръстване. Навестна Рождението на Господ Исус Христос не може да се сравнява с рождането на човека и да е човек.

На стр. 2

Това е истинна ни известна апостола на любовта св. Йоан Богослов. Той е и почувствал в тунджа на сърцето на Господа Исуса, когато на Тайната вечеря е бил облян на гърдите Му. Затова впоследствие в самото начало на Евангелието си е любов на уверява, че „Словото стана плът, и живя между нас, пълно е благодат и истина; и никъде славата Му, слава като на Единороден от Отца... И от Неговата плътност всички ние приехме и благодат във благодат“ (Йоан. 1:14-16).

Това е и благодатта вест, която св. Църква ежегодно ни напомни по време на Рождественските празници. Господ Исус Христос изва в света и живя в човешкия живот, за да ни напомни за близкото състояние при Бога и да ни върне при Него. Приемна човешка плът, за да възстанови прародителното състояние на човека. Живя между човешките, за да обнови и спаси венета на Своято творение – човека. Като Слово Божие стана плът, та чрез слово човешко да постави всичко на истинското му място и го включи по правилния път на спасителството и светостта. Биваки възлюбен Син на Бога Отца. Той ни благодоси от Негово име е всяко душно благословение от небеса, призова ни да бъдем свети и непорочни пред Него, с любов и възлюбиле предопределенето на Отца да ни основи на Себе Си по благолюбенето на Своята воля, изобилие ни дарува с благодат във всяка премисъл и разум и ни откри тайната на волята Си по Своято благословение, що отбегне половак и Себе Си в наречане изпълнеността на времето, за да съедини всяко човешко и земно под Себе Си.

Видяхме славата
Му, приехме и
благодатта Му

† Митрополит на САЩ,
Австралия и Канада ЙОСИФ

Чрез Него ние бихме и избрани за наследници, предназначени по определене на Бога, Който върши всичко по решение на волята Си (Еф. 1:9-10).

Ето затова Христос слеза от небеса – да се види в сърцата ни чрез вярата в Него, та воорезани и утвърдени в любов, да можем да проумеем с всички светиши що е ширината и дължината, дълбочината и височината и да узнаем Неговата любов, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълним във всичката плътност Божия (Еф. 3:18-19).

Христос, Който се ражда и живя в живота, не е обикновен човек. Той е вечно Слово на Бога, чрез и за Когото всичко стана. Той е несътворен образ на Бога, чрез Когото всички човещи и неща са сътворени. Той е Единородният Син на Вечносъществуващия Бог, Който е над всички и във всички. Той е рожден от Отца преди всички векове, Който всичко държи. Той е Глава на Църквата, началото и краят, алфата и омегата. Той е плътността на всичко, чрез Когото човешките могат да постигнат плътността на живота. Той е Спасител човешки и Небесен Мисел. Той е новият и последен Адам. Той е Този, чрез Когото познаваме Бога. И ако искаме да Го зарадваме, Той е Човекът, Чийто мисли и чувства трябва перфектно да успеем. Поже, биваки в образ и Божий, Той не съчета за похиснение да бъде равен Богу; по понии Себе Си, като прие образ на раб и се уложи на човещи; и по вид се оказа като човек, смри Себе Си, биваки похисани дори до смърт. Затова и Бог Го високо въздига и Му даде име, което е погоре от всяко име, та в Неговото име да преложим колесни небесно, земно и подземни, и всички елик да изповода, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца (Филип. 2:5-11).

Но Христос е и Богочовек. Той е Второто лице на Престата Троица, станал човек заради нас и наше спасение. Това е същността на християнското възнесение. Това е светата истина, в която всяко наше свелестество и служение трябва да търси извор, опора и изпълнение. Словото стана плът и живя между нас. И ние видяхме славата Му, приехме и благодатта Му.

На стр. 2

От стр. 1

Само по себе си то е необикновено, чудо. Работ за цялото човешество и начало на духовната ни обнова и приравнение с Бога. За християните Христос е не просто човек, а автори Адам, Господ на Иерусалим, а раждането Му в яслът – синюшдане на Божествено то ктунството и работно то греа човешко същество, за да полова иначелно на нишето възмождае към божествено.

Така или иначе, християните първо започнали да принасят Възраждането на Христос, Неговото Възнесение, изпращането на Светия Дух, дори праз-

раждането и Кръщането на Господа се празнували в един и същи ден, 6 януари, под общото название Божовление. Тази практика продължила до IV, V век, а на места и до VI в. Арменията първо, която се отделила през IV в. и по днес празнува Рождество Христово на 6 януари и няма празник Кръщение на Господа.

Според преданията датата празника били отделили за първи път в Римската църква в първата половина на IV в., при папа Юлий. Рождество Христово изва да замести епископски римски култ на Непобедимия бог-съзиде,

ва ясно, че тази новост се въвеждала изключително внимателно.

Последващото на празника съмарило структурата и много общи елементи с Божовление.

За арменската църква бид известност не само тождество на Рождество на Христово. По думите на св. Климент Александрийски (II век) н отнасяли това събитие към 20 май, други към 10 или 6 януари, а според другите свидетелства от III в. се отнасяло към 25 или 28 март. Шести януари били свързани с предание, че Спасителят бил роден в деня, в който бил създаден

ВИДАХМЕ СЛАВАТА МУ, ПРИЕХМЕ И БЛАГОДАТТА МУ

От стр. 1

През тази благодат познахме и Отца, в Чийто иерс е Христос, Които ни Го обреси (Йоан. 1:14-18).

Така че Христос не е социалист или капиталист, комунист или фашист, марксист или демократ. Той не приема нито никакви в човешкия живот осени тона на Бога Отца, Които Го прати на земята. Той не е скелен към греха, не е свързан и в спрание нише. Далее е от злостта, кълето и да се намира тя. Нещо повече, човешки са принаеви да възпреме Неговите мисли. Само в Него е възбавеното на човешите от зло. Само в Неговото име е възможно спасението на света.

Христос е Цар и служител, Господ

и раб, Повелител и изпълнител. Така Го възиде и св. Евангелие. Така Го възиде и в живота на св. Църква. Той благославя всяко добро намерение, но не приема нищо, което е против волята на Отца както на небото, така и на земята. Като знаем това, ние, православните българи, първеме в Господ Исусу Христос. От отица ни в Църквата ние знаем Неговото обещание, че Той винаги е с нас – Неговата благодат върши нише прехосе и благодат във благодат. Христовото Рождество ни убеждава в изпълнато на Неговата слава, която узнаваме чрез силата на Неговия Дух Светия в Църквата, а Които е Негово тяло, плътта на Тогова, Които тялото ни важило във всичко* (Еф. 1:23). Амин.

КОГА СЕ Е РОДИЛ МЛАДЕНЕЦЪТ

Изглед от вътрешността на базиликата „Рождество Христово“

нищете на мъчениците за въртата, а дася по-късно – Рождество Христово.

Древната църква установила празнуването на явяването в яслът на Господ Исусу Христос, за да противостоят на прекомерно големото внимание и изкривено разбиране, което правели гностичите на това събитие. Православната църква започнала да отбелязва тържествено

Кръщането на Господа, като то изключало Божовление, с което подчертавала, че Христос не е станал Бог в този ден, както търфелите срещите, а само явил Светия Божовенств. Вероятно, за да обогот оше по-убедително личните мъфурвания на еретиците, Православната църква започнала да възпомена на Божовление и Раждането на Христос. В Лука. 3:23 се съдържало имек, че Спасителят е бил кръстен на датата, на която е бил роден.

който според силни римски календари от IV в. бил на 25 декември и се чествал в Рим с особена нишност и седа победата на християнството (според свидетелството на имп. Юлиан Боготствител). За да се откъснат от езическото традиция, в Римската църква християните започнали да празнуват раждането на незаливяното Същине на правдата – Христос.

Според някои изследователи отделивото на празника Рождество Христово от Божовление е в противоупоре на придобиваното популярност арианство.

Тази практика скоро била последвана и от Източните църкви. Първи заговорят в своите проповеди за Рождество Христово тримата велики светители: Василий Велики в Кесария, Григорий Богослов в Константинопол и Йоан Златоуст в Антиолия. От Златоустовите бесеси ста-

Адам, т. е. шестия ден на първия месец (Бит. 1:26).

Едва през IV в. Църквата постигнала съгласие отнсно датата, която определяла празника за 25 декември. В Църквата било разпространено убеждението, че Христос е приближавал на земята първо число на годините. От това следвало, че Христос бид трябвало да е заченат в същия ден, в който е постратил, а в тази година свършилото празние Пасха се падал на 25 март. Като прибавим 9 месеца, се получава 25 декември за дата на Рождество.

Презвръщането на Рождество Христово на 25 декември довело до преместването и на празниците свързани с него. Обрязание Господне било превързмено на 1 януари – 8 дни по-късно. Сретение Господне – на 2 февруари – 40 дни седа Рождество т. т. и.

Името на град Витлеем означавало на хабат и вероятно то е дадено заради плодородните земи, върху които е разположено. За това говори и постратото му име – Ефрата – плодородно (вж. Бит. 48:7; Мх. 5:2). Хълмовете около Витлеем са покрити с лозя, маслини, смокин и мигдали, а долините дават изобилна жетва от жито.

Това малко селище, което днес наброява около 11000 жители, тази сменена за важни библиейски събития, същи на всеки християнини.

Четиримадоголемо здание, покрито с купол, е постратено на местото, където прекрасната Рахел, любимащата съпруга на Яков, била оплакала и погребана от мъжа си (Бит. 35:16; 48:7). В нишете разстлани се наоколо, никогда белната Рут събирала оставени от жетварите класове, за да нахрани престарялата си свекърва, която обичала като родна майка. Там богатият жетел на Витлеем Яозеб се влюбил в нея и я напразил своя жена.

В сишните околности паска стадата си правили на Рут – Давид – блядешит цар на Юдея. Там той защитил стадата си от лъва и от мечката, така смисел на афа и пеед ливните си псаими. В горите наоколо

ГРАДЪТ ДАВИДОВ

Направен изглед от град Витлеем

Тимитате, за да го обособи (2 Цар. 23:14-17). Затова Витлеем останал в историята като град Давидов.

В блюст до Витлеем се намират развалните на Рама, споменат от пророк Иеремия в предказанието за изваването на Витлеемските масленици (Иер. 31:15).

Но всички спомени за библиейски събития, които предизвикала в душата на християнина името „Витлеем“, бледнеят пред Рождество Христово – правдоа на грядещето истинско величие и слава.

За жалост превратностите на историята не понадали и Витлеем, както и повечето селци за християнина места в Свещените Земеи. Грядат на няколко пъти бил опустошан и разрушан до основи и изграждан отново.

Днес почти половината жители на Витлеем са християни, занимават се със земеделие и скотовъдство. Тъй като от няколко столетия Витлеем е място за благоговенно почит и поклонение на посетители от всички християнски от всички краища на света, направата на различни сувенири (кръстчета, филтрирани възбразни за библиейски сисии от сесф, ковал и спешиван камък, които се добива от Миртво море) и търговията с тях е изключително помъж за мнозина от жителите му.

Свързаността негодям град е разделен на осем квартали, които са осъдени с християнски постройки – църкви, големи манастири на францисканския орден и орден на кармелитските св. странопремници, училища, сиропитални, манастири на Арменията и Гръцката църква.

Базиликата „Рождество Христово“, издълбана на местото, където се е родил Младенецът

Пещерата в която се е родил Младенецът Христос е намираща хълмът в източния край на Витлеем. Известно е, че оше през IV в. имп. Константин Велики е изградил на негово място прекрасна базилика. Макар и многократно претърпявано през вековете, предполага се, че в общи линии това здание се е запазило в първоначалния си вид и до днес.

Местото, където е погребана Рахел

по-късно неведжжж се укривал от преследвания го, за да го убие, цар Саул (1 Цар. 26). В същия Витлеем Давид бил помазан за цар от пророк Самуил, а по-късно новоявил с фили-

ПОВЕЧЕ ОТ ПОКОЛЕНИЕТО НА ПЪДРЕЦИТЕ

«А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирод, то, любезни оти и жът доиде в Йерусалим. И като скъпазе в явките, то даде Младенеца с майка Му Мариа и поведе, та Му се поклониха; и като отвори скръщавата си, принесе Му дарове — злато, ливан и смирна.» (Мат. 2:1, 11)

Всичката Рождествовна не пред повече от 2000 години, в покрайнините на Витлеем, в пещера, където пастири прибрали добитък си, се роди Младенецът Исус Христ. Евангелистът разказва, че първи да се поклонят на Младенеца дошли овчари, които пазили стадата си наблизо в

полето и ангел небесен им въвеждал благата вест. Те дошли при Младенеца Христос по пътя на звездата вора.

Да се поклонят на Младенеца Христос, дошли и мъдрети от Египта. Наричали ги Каспар, Мелхир и Валтасар.

Те изучавали дивнознето на звездите и зрени риконис и когато забелязали на иток поведявали на необичайна звезда, три-

нашли след нея, за да се поклонят на Богомладенеца.

Пътят на възлюбите към Христос бил тесен, както е тесен пътът от Вавилон до Витлеем, както е тесен пътът на онези които търсят истината в тежки интелектуални преживявания и страдания, чрез богословство, философия и науката. Те се гугали, разпитвали и макар и трудно — стигнали до Бога, зашто търсели истината от които си сърдце.

Кервалът от Итос се помява в Йерусалим две години след Рождество Христово. Според Преданието звезда изгряла над Вавилон в деия на Благоговението на Божията Майка. Възлюбите, които притежавали тайните знания на астрономията и математиката, които били запознати с пророчеството на пророк Даниил, живял много преди това във Вавилон, потеглили след звездата. Според Преданието сии от тях бил от Персия, другият бил арабин, а третият бил от Египта. Наричали ги Каспар, Мелхир и Валтасар.

Те изучавали възлюбите били открити през III век и сега се намират в Колумската катедрала.

Даровете на възлюбите

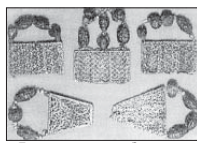
За новородения Христ мъдретите донесли в дар злато, ливан и смирна.

Ливанът е силна ароматична смола от едно особено дърво, с което кажда първоесвещенскът в храма. В древността ливан се ползвал в знак на особена почит. Със смирна, това също благовонно масло, поминала умеретите. И така, на Младенеца бил отнесен: злато като на Цар на царете, ливан като на Бог — Първоесвещенск, смирна — за Човка, който най-та да стане изкуствена Жертва за греховете си.

Честните дарове на възлюбите Божията Майка грижливо пазела през цели си живот. Когато узнала, че е предстои да се раздели със земята си живот, ги предада даровете заедно с ризата и покла си в Йерусалимската църква, където те се пакали до 400 г.

Византийският император Аркадий ги пренесл в Константинопол при осъществяването на новата столица на империята. След това те попадл в град Никос и остават там около 60 години. Когато римляните били изгонени от Константинопол, даровете са върнати в столицата. След папството на Виталиан през 1453 г. даровете на възлюбите заминвали за Атон — в манастира „Св. Павел“. Отнася ги сръбската княгиня Мариа. Там, където княгинята Мариа, сега има изграден храм, който се нарича „Царски“. По-късно наблизо бил изграден параклис, в който е изобразено посрещането на възлюбите от момците.

Тези дарове се пакали и до днес. Златото — 28 златни пластини с размери 5 и 7 см, с различна форма — трапец, четириъгълник, многоъгълник. Вързу всяка

Даровете на възлюбите. Запазени са 28 златни и сребърни пластинки, които са били подарени на Младенеца по време на пътуването му от Египет до Витлеем.

има орнамент — най-тънкият филтриран, който не се погитари иток веднъж. Ливанът и смирната са на около 70 килограма големим колкото маслина тонове. Тези скръпявания се палят с голяма почит в манастира „Св. Павел“ в Свита Гора, Атон. Тяхната ценност не е само духовна, но и историческа, археологическа. Поставени са в малки съдове, в каквито палят моштите на светлите.

И днес от даровете на възлюбите се носи единствено благоухание. Понякога ги износват от манастирската ризница за поклонение и тяхното благоухание изпълва църквата. Монасите на Свита Гора търпят, че даровете изпелват онези, които са обсебени от мекотите желания.

От 80-те години на XX век 2-3 предмета от даровете всяка година се изнасят от манастира за поклонение. Като сина необикновена състояние, даровете на възлюбите притежават голяма стойност. За много хора с иточник на изнеление за своето шора и са свидетелство за Господното пришествие в света.

Звездата вървеше

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО В ИКОНОГРАФИЯТА

Натаната в Рибин, в издигнат явруст, наведено, където се е родил Спасителят. Вързу него е изобразена сребряна звезда

Евангелист Матей съпъра поклонението на мъдретите от Итос с особена звезда, която ги накарала да покат това дълго и трудно пътуване и ги напътяла къде да търсят новородения Цар. Има различни теории за естеството на тази звезда. За сии това е комета, за други (напр. Ориген) това е т. нар. Нова звезда. Но като че най-убедителна е теорията за т. нар. конюнкция, или приближаване на две небесни тела едно до друго, обединяващи по този начин светлината си.

Изучавайки това явление, Йоханес Кеплер си спом-

нил за труда на знаменития сребрият учен Абриабант (1508 г.). Извори на спасението*, според които конюнкция на Юпитер със Сатурн в съвзидието Рибин е предзнаменаване за раждането на Месията.

През 1925 г. немският учен Ш. Шабел дефинира новонамирените климатични таблица на прочутата астрологична школа в Сипар, Вавилон. Там открива данни за такава конюнкция през 7 г. пр. н. е., или през действителната година на раждането на Младенеца Христово.

Според съвременните астрономически изчисления през 7 г. пр. н. е. е имало три пътни конюнкции на Юпитер със Сатурн в Рибин на 29 май, 3 октомври, 4 декември.

При вавилонския цар Навуходоносор, по време на Вавилонския плен, много юдеи живели във Вавилон, като известно е, че момчета от знатен род узели в най-добрите за времето вавилонски училища. Някои от тях вероятно са узели и в астрологическата школа в Сипар и така възможете пророчества за идването на Месия да са дали среща с астрологическата наука.

Срещата на Юпитер (планетата на шастнето, шарската със Сатурн (считан за покровителя на Израел) в Рибин (съвзидието, белазеното грат на юг) било чало на нов кръг на Слъннето) според астрологическото тълкувание означава: нова на момъци шар в земите на Израел.

Отварено от чудната звезда и от светлата надежда в душата им възлюбите изсобродили от отпавили вича да видят с очите си и приживят среща с Цар на царете. Помислите, Изкушители и Спасителя на човешкия род.

Когато пристигнали в септесия град Йерусалим, те узели от цар Ирод Велики, князините и фарисите, че вора имали на явруст Младенеца с майка си в Свита Гора във Витлеем Юдейски (Мат. 2:10-16; Мк. 5:2; Йован. 7:42), който се намирал на 7 км южко от Йерусалим. При конюнкция планетите Юпитер и Сатурн изгледнало включионско големия и ярка звезда. При осъществяване те се наждали на юг, така че по пътя за Витлеем мъдретите винаги имали пред очите си ярката звезда, т.е. действително явявала пред тях, както сии евангелист Матей.

Всичката рождествовна обикновено се избрала за на червено ложе попеналата Дева, а зад гърба и — пошара, в която е бловосилни пилени в положен Младенецът. Над него вол и осел са околени възрок мля Младенеца. Лъчите на Витлеемската звезда падат на Исуса Христа. В горния десен ъгъл е изобразен и ирисирван архангел Гавриил, който е изобразен на пастир (олицетворява множество пастири), а вляво от тях — ангели. По-долу, под ангелите, обикновено са изобразени на коне трима вълвари и десет, символизиращи всичките възрастни арсове и волонти народи на земята (едни от вълварите е тълмохко). Допълнително е изобразена сцена на умияването на Младенеца: два момъци дават дъто и дельса с вода. Така Младенецът е изобразен

два пъти — в пещерата и в ризата на поминашето го. Надолу на иконата е изобразено оскъщение, замислен Исуси. Сколената му в съмнение глава се опира на дланата на бловосилния пилени в положен Младенецът. Над него вол и осел са околени възрок мля Младенеца. Лъчите на Витлеемската звезда падат на Исуса Христа. В горния десен ъгъл е изобразен и ирисирван архангел Гавриил, който е изобразен на пастир (олицетворява множество пастири), а вляво от тях — ангели. По-долу, под ангелите, обикновено са изобразени на коне трима вълвари и десет, символизиращи всичките възрастни арсове и волонти народи на земята (едни от вълварите е тълмохко). Допълнително е изобразена сцена на умияването на Младенеца: два момъци дават дъто и дельса с вода. Така Младенецът е изобразен

два пъти — в пещерата и в ризата на поминашето го. Надолу на иконата е изобразено оскъщение, замислен Исуси. Сколената му в съмнение глава се опира на дланата на бловосилния пилени в положен Младенецът. Над него вол и осел са околени възрок мля Младенеца. Лъчите на Витлеемската звезда падат на Исуса Христа. В горния десен ъгъл е изобразен и ирисирван архангел Гавриил, който е изобразен на пастир (олицетворява множество пастири), а вляво от тях — ангели. По-долу, под ангелите, обикновено са изобразени на коне трима вълвари и десет, символизиращи всичките възрастни арсове и волонти народи на земята (едни от вълварите е тълмохко). Допълнително е изобразена сцена на умияването на Младенеца: два момъци дават дъто и дельса с вода. Така Младенецът е изобразен

на постелата, на който се е измелвала Богородица, олицетворява неизказаната красота на Родителството, както и Божията жертва. Съществуват и по-подробни варианти на иконата. В тях се разказва и за Герсолом в Младенеца, а за Исуси в Египет, и за избяването на Младенеца и Мария в ирисирван цар Ирод, а следом с момъци и с промян на негово мландене и други детайли.

